

jedině pro posouzení přípustnosti pořadu práva směrodatným. Obranou žalovaného nestala se tato rozepré rezeprí o tom, zda byl žalovaný, kterého odvolací soud považuje za obecního úředníka, ohledně kterého by bylo užití předpisu Šu 40 zákona ze dne 23. července 1919 čís. 443 sb. z. a n., po zákonu dán do pense. Považoval-li odvolací soud, že se řešení této otázky, která teprve obranou žalovaného byla vznesena do této rozepré, vymyká jeho pravomoci, bylo na něm, aby dle Šu 190 odstavec první c. ř. s. posoudil, zda má býti rozepré přerušena až do pravoplatného rozřešení oné otázky ve správním řízení. Z toho plyne, že odvolací soud neprávem odepřel této rozepré, v tom spočívající, zda žalovaný užívá sporného bytu bez jakéhokoliv důvodu právního a proto je povinen jej vykliditi, pořad práva, proto bylo rekursu žalobkyně vyhověti.

Čís. 4061.

Výkazy nedoplatků cenových rozdílů cukerních dle nařízení vlády ze dne 23. září 1919, čís. 519 (ze dne 23. října 1920, čís. 581 sb. z. a n.) nejsou exekučním titulem podle Šu 1 čís. 13 ex. ř.

(Rozh. ze dne 15. července 1924, R I 568/24.)

Soud první stolice povolil exekuci vnuceným zřízením zástavního práva na základě výkazu nedoplatků cenových rozdílů cukerních. Rekursní soud zamítl exekuční návrh. Důvody: Exekuci povolit lze toliko na základě některého z exekučních titulů, uvedených v Šu 1 ex. ř. V tomto případě však o žádný exekuční titul se nejedná a nelze zejména říci, že výkaz nedoplatků cenových rozdílů cukerních, na základě něhož berní úřad jménem eráru o exekuci vnuceným zřízením práva zástavního na nemovitosti dlužnice žádal, byl platebním příkazem nebo výkazem o nedoplatcích daní a poplatků, jež jsou exekučním titulem podle Šu 1 čís. 13 ex. ř. Hospodaření cukrem v době poválečné upraveno bylo vládním nařízením ze dne 23. září 1919, čís. 519 sb. z. a n. a později nařízením ze dne 23. října 1920, čís. 581 sb. z. a n., dle nichž hospodaření to v tom kterém období svěřeno bylo zvláštní cukerní komisi a příslušelo jí rozhodování o všech otázkách cukerního hospodaření se týkajících jakožto samostatné osobě právnické za dozoru státního (§ 1 a 2 cit. vládního nařízení z roku 1920). Komise tato spravovala také státní přeplatkový fond a určovala výši přeplatků, jež jako cenové rozdíly fondu tomu ve smyslu Šu 17 cit. vládn. nař. měly býti odvedeny. Způsob vybírání přeplatků těch ustanoviti má rovněž cukerní komise (§ 17 poslední odstavec), avšak nebylo ve sbírce zákonů a nařízení nikdy později vyhlášeno, na jakém způsobu vybírání komise se usnesla, a zejména, jak mají býti nedoplatky od neplaticích účastníků vymáhány. Čsl. cukerní komise není úřadem státním, nýbrž zvláštní samostatnou korporací a, poněvadž není předpisu, který by jejím usnesením a nálezům o nedoplatcích cenových rozdílů propůjčoval možnost stejného vymáhání jako daním a poplatkům, nelze povolit soudní exekuci na základě předloženého výkazu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Pokud se stěžovatel ve příčině právní povahy čl. komise cukerní dovolává předpisu Šu 1 vládního nařízení ze dne 23. září 1919 čis. 519 sb. z. a n., přehlíží, že podle Šu 28 vládního nařízení ze dne 23. října 1920, čis. 581 sb. z. a n. dnem 1. října 1920 pro celé území Československé republiky pozbylo účinnosti, ač ovšem dle Šu 2 tohoto nařízení nezměnila se právní povaha komise, že je totiž právnickou osobou a dle Šu 1 I. státním orgánem, obstarávajícím veškerou péči o výrobu, nerušené zásobování a řádné hospodaření cukrem. To však nemůže vyvrátiti správný názor rekursního soudu, že výkaz nedoplatků cenových rozdílů není exekučním titulem podle Šu 1 čis. 13 ex. ř. Vládní nařízení neobsahuje v této příčině nijakého ustanovení, naopak ustanovuje se v něm v Šu 17 poslední odstavec, že způsob vybírání přeplatků ustanoví komise a v Šu 23, že náklady komise lze vymáhati politickou exekucí. Miní-li stěžovatel, že jest cukerní komise oprávněna vymáhati nedoplatky cenových rozdílů obdobně jako veřejné dávky, dotvrzuje tím jednak, že vládní nařízení neobsahuje v této příčině nijakého ustanovení, ale také přehlíží, že zvláštní zákon, jímž jest předpis Šu 1 čis. 13 ex. ř., nemůže býti používán obdobně, nehledíc ani k tomu, že vládní nařízení neposkytuje opory pro mínění, že jím soukromoprávní závazky mezi cukerní komisí a jejími komitenty byly vládním nařízením sestátněny, zveřejněny a povýšeny na veřejné dávky, ostatně podle Šu 1 vládního nařízení ze 26. září 1921 čis. 358 sb. z. a n. činnost cukerní komise skončila 31. říjnem 1921 a komise dnem 1. listopadu 1921 vstoupila v likvidaci.

Čis. 4062.

Došlo-li dožádání o výkon exekuce na exekuční soud nepochybně před podáním návrhu na odložení exekuce, je k vyřízení tohoto návrhu příslušným exekuční soud; je-li však exekučním soudem soud na Slovensku nebo Podkarpatské Rusi, zůstane příslušným ku vyřízení návrhu soud exekuci povolující.

(Rozh. ze dne 15. července 1924, R I 572/24.)

O výkon exekuce, povolené krajským soudem v Plzni, byl dožádán okresní soud v Bratislavě. Návrh dlužníka na odklad exekuce k r a j s k ý s o u d v P l z n i zamítl, r e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a odkázal návrh k rozhodnutí exekučnímu soudu. D ů v o d y: Prvý soud opomenul zabývati se otázkou, zda k rozhodování o tomto návrhu jest vůbec příslušným. Dle Šu 45 odstavec druhý ex. ř. je k rozhodování o návrhu na odložení exekuce příslušným soud, exekuci povolivší nebo soud exekuční dle toho, byl-li návrh učiněn před nebo po započetí exekučního výkonu. Dle Šu 33 ex. ř. pokládá se výkon exekuce za započatý tím okamžikem, kdy dožádání o výkon došlo soudu exekučního. Exekuce, o jejíž odklad žalobce žádá, povolena byla soudem prvé stolice usnesením ze dne 14. ledna 1924 a o výkon dožádán okresní soud v Bratislavě jako soud exekuční. Jelikož nelze o tom pochybovati, že toto dožádání o výkon dávno před podáním návrhu na odklad exekuce